

det ærede Medlems Bekymringer skulde bevirke, at Lovforslaget forsinkes, at man, som han til en vis Grad udtalte Ønske om, ventede med det, kan det ærede Medlem være sikker paa, saa vilde det være en meget stor Skuffelse for Marinens Underofficerer. Jeg tror ikke, der er Grund til at vente med dette Lovforslag, netop fordi det ikke tager de store Principsspørgsmaal op, men kun beskæftiger sig med de Ting, som nu rent praktisk kan ordnes.

Det ærede Medlem nævnede de Forhandlinger, der er førte med Repræsentanter for Underofficererne. Det sidste Afsnit af disse Forhandlinger og det, som vel paa væsentlige Punkter har sat sit Spor i Lovforslaget, er foregaaet paa den Maade, at det ved hvert af de Korps, hvori Marinens Underofficerer er delte, blev foretaget Afstemning og valgt Repræsentanter, og de saaledes valgte Repræsentanter har ført Forhandlingerne og fremsat Udtalelser om de forskellige Spørgsmaal. Om alle væsentlige Spørgsmaal kan det siges, at de har været meget tilfredse med den Vej, man her er gaaet. Selvfølgelig kan der være et eller andet Ønske, som ikke netop er opfyldt her i Lovforslaget. Navnlig kunde der næres Ønsker om at tage organisatoriske Spørgsmaal af principiel Karakter op. Det sidste har vi ment ikke at kunne gøre paa dette Tidspunkt, vi finder det rigtigt at vente dermed. Men overfor de Ting, der her er fremme, er der i det store og hele fra Undsofficererne givet Tilslutning og udtalt Glæde. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, saa han med Bekymring Løjtnantstillingen bortfalde. Jeg ved ikke rigtigt, om det var hans Tanke, men jeg forstod hans Udtalelse om, at denne Stilling i sin Tid er indført, men nu skulde bortfalde, som et Udtryk for, at det ærede Medlem egentlig gerne vilde beholde den. Jeg vil da sige, at i Udtalelserne fra Underofficererne hedder det netop, at det er et almindeligt Ønske hos Underofficererne, at Maskinmester- og Løjtnantsstillingerne, der indførtes ved Søværnsloven af 1909, atter faldt bort. Paa dette Punkt er der netop almindelig Tilslutning og almindelig Tilfredshed.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Kadetskolen og fremhævede, at man ikke havde bevaret Realeksamen som Adgangsbetingelse. Det ærede Medlem skal ikke deraf drage den Slutning, at man vil forringe Kravene med Hensyn til Optagelse ved Kadetsko-

len; det er utvivlsomt, at Adgangsprøven vil blive af lige saa streng Beskaffenhed, som den har været tidligere. Det er allerede nødvendigt af den Grund, at man ikke uden at have et vist Grundlag at arbejde paa er i Stand til at føre Eleverne frem til den Afgangseksamen, de skal tage. Der foreligger altsaa ikke nogen Hensigt til at forringe Undervisningen eller at formindske de Fordringer, der stilles ved Optagelsen, men man har ment, at det ikke var ganske nødvendigt at stille denne ganske bestemte Eksamen som Betingelse. Vort Skolevæsen omformes jo ikke helt sjældent; der kommer Eksaminer op, som er forskellige fra dem, man havde fra gammel Tid, og det er maaske noget mindre paakrævet at have staaende et saadant Krav om en ganske bestemt Eksamen som Adgangsbetingelse. Dermed tror jeg at have sagt, hvad der kunde være at sige i Anledning af selve Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) stillede et Spørgsmaal til mig — jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) dvælede derved — angaaende en Artikel i Underofficersbladet, der handler om nogle Udnævnelser og nogle Udtagelser indenfor Hærens Underofficerskorps. Jeg skal benytte den Lejlighed, der saaledes er givet mig, til at oplyse, hvorledes det forholder sig med de tre Tilfælde, for saa vidt det ikke allerede er oplyst i vedkommende Blad. Det første af Tilfældene gælder en Sergent Almsten, om hvem det meddeles, at han har faaet fire Straffe og ikke destomindre er blevet udnævnt til Underofficer i Reserven. Dette er Tilfældet. Jeg vil herom oplyse, at de fire Straffe, han i sin Tid som Soldat har faaet, ligger saa langt tilbage som i Aarene 1899—1901. Den Gang var han i en Alder af 22—24 Aar, og siden den sidste af disse Straffe er der altsaa gaaet 14—15 Aar. Han har i næsten hele den Tid været ansat i Statens Tjeneste ved Postvæsenet i Aarhus, og han har fra Postvæsenet Vidnesbyrd om, at han er en ædruelig og samvittighedsfuld Mand. Det vil med andre Ord sige, at det her drejer sig om en Mand, der i sin Tid som ungt Menneske nogle Gange har været beruset og i beruset Tilstand har paadraget sig visse militære Straffe. Han kommer saa 14—15 Aar senere ind til Tjeneste igen. Han lægger selv overmaade megen Vægt paa, at den Rejsning i hans Tilværelse, som i de mellemliggende Aar har givet sig Udtryk deri, at han har ud-